

зависимо как се говори за квартала, колко и какви са недостатъците на квартала, както и независимо от факта, че има „някакви“ хора, които са различни и които се държат по различен, не особено приятен за околните начин:

И: А сега какво правиш през свободното си време?

Р: Излизам по кафета, разкарвам се из квартала и така.

И: Къде са тези кафета, тука в квартала ли са?

Р: И в квартала и извън квартала има кафета, в които ходя.

И: Къде обичаш да ходиш?

Р: Ами тука в квартала има едно единствено свестно кафене... Другите кафета са извън квартала, в които се срещам с моите съученици от другото училище, като на Герена, там ходим много често... Ами да, аз в тоя квартал ще продължа да живея... Не знам, защото тук се чувствам по-добре, тук съм свикнал, тук съм роден.

И: А примерно сега, като завършиш, искаш ли някъде да се преместиш и да живееш сам?

Р: Вкъщи има къде да съм сам, защото нашата къща е на три етажа, ние с брат ми ще си я разделим, аз на първия, той на втория, има и майка ми къде да бъде... аз виждам като уча в друго училище какво мислят за квартал „Христо Ботев“... Ми-и, че е кво, че всичко е изостанало, просто нещо, не знам точно как да ви кажа

И: А на теб какво ти казват, като живееш тук?

Р: Ми какво ми казват, те ме виждат като човек и не могат да ме съдят по това, където живея и така... Тая част е добре, обаче ако отидат някъде по-натам, може би ще се разочароват... Ми защото е мръсно... Ми не е поддържано, не е чисто, много лошо впечатление може да направи на някой, който за пръв път идва тук.

И: А защо мислиш, че тези хора там не си поддържат чисто, защо тук е чисто, пък там не?

Р: Защо, защото не им прави впечатление толкова колкото, водил съм вкъщи от моя клас съученици и на нашата улица не е чак толкова мръсно, но като погледне малко по-нагоре и...

И: Защо вие си държите чисто, пък другата улица не?

Р: Защото няма организация може би, от тях зависи всичко.

И: А вие с тях разбирате ли се?

Р: Ами нямаме проблеми.